

Рогальська Мар'яна Василівна

студентка 2 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Карпущин Н.І.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ СПРАВЛЯННЯ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИХ ПОДАТКІВ В МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ УКРАЇНИ

Загальнодержавні податки і збори встановлюються найвищими органами влади в державі та є обов'язковими до сплати за єдиними ставками на всій території України. Ці податки формують дохідну частину як державного, так і місцевого бюджетів.

Згідно положень Податкового кодексу України до загальнодержавних відноситься наступні податки: податок на прибуток підприємств; податок на доходи фізичних осіб; податок на додану вартість; акцизний податок; екологічний податок; рентна плата; мито.

До місцевих бюджетів України зараховують лише 5 загальнодержавних податки:

- податок на прибуток підприємств;
- податок на доходи фізичних осіб;
- акцизний податок;
- екологічний податок;
- рентна плата.

Важливим законодавчим документом, який регламентує розподіл доходів, в тому числі, загальнодержавних податків між державним та місцевими бюджетами країни є Бюджетний кодекс України (стаття 64 БКУ).

ПДФО – це прямиий, загальнодержавний податок, який стягується з доходів фізичних осіб, отриманих з джерел їх походження в Україні. Основна ставка податку на доходи фізичних осіб становить 18%. Цей податок є основним джерелом доходів місцевих бюджетів України і надходить до загального фонду районних бюджетів, бюджетів ОТГ та міст обласного значення в розмірі 60% і 15% - до обласних бюджетів.

Акцизний податок - це непрямиий податок на споживання підакцизних товарів, що включається до ціни таких товарів. Акцизний податок

надходить до загального фонду місцевих бюджетів в наступних пропорціях: 13,44% акцизного податку з виробленого та ввезеного в Україну пального до бюджетів ОТГ та міст обласного та районного значення, сільських та селищних бюджетів, 100% акцизного податку з роздрібної торгівлі підакцизними товарами до загального фонду бюджетів ОТГ та міст обласного значення.

Податок на прибуток підприємств - це прямий, загальнодержавний податок, що стягується з прибутку підприємств, установ, організації. Платниками податку є юридичні особи, що займаються господарською діяльністю. Ставка податку на прибуток становить 18%. Податок на прибуток надходить до загального фонду місцевих бюджетів в наступних пропорціях: до обласних бюджетів 10% податку на прибуток (крім податку на прибуток підприємств та установ комунальної власності), 100% податку підприємств та фінансових установ комунальної власності до обласних бюджетів, до ОТГ та міст обласного та районного значення, до районних бюджетів, до сільських та селищних бюджетів.

Рентна плата – це загальнодержавний податок, який відповідно до Бюджетного кодексу, розподіляється між державним та місцевим бюджетом. До загального фонду місцевих бюджетів зараховується 100% за спеціальне використання води місцевого значення, 100% за користування надрами для видобування корисних копалин місцевого значення, 100% за користування надрами в цілях, не пов'язана з видобуванням корисних копалин, 100% за спеціальне використання лісових ресурсів, окрім деревини, 100% за використання інших природних ресурсів, 50% за спеціальне використання лісових ресурсів (в тому числі деревини), 45% за спеціальне використання води (окрім місцевого значення), 25% за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення, 5% за користування надрами для видобування нафти, природного газу та газового конденсату, 2% - до обласних бюджетів, 3% до міст обласного значення, районів та ОТГ, 2% - до районних бюджетів, 1% до сільських, селищних та міських бюджетів в складі району.

Екологічний податок – це загальнодержавний податок, що сплачується з фактичних обсягів викидів в атмосферне повітря, скидів у водні об'єкти забруднюючих речовин та розміщення відходів, у томі числі радіоактивних. Платниками екологічного податку є юридичні особи та

бюджетні установи, якщо їх діяльність шкодить природному середовищу. Зараховується до спеціального фонду місцевих бюджетів у наступних пропорціях: 30% до обласного бюджету, 25% до сільських, селищних, міських бюджетів, бюджетів ОТГ.

Література:

1. Бюджетний кодекс України: Закон України від 8 липня 2010 р. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 р. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Офіційний сайт Державної фіскальної служби України. URL: <http://sfs.gov.ua>.

Розмахніна Наталія Миколаївна

студентка 2 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Мелих О.Ю.

АНАЛІЗ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА СПОЖИВЧИЙ ВИБІР ВІТЧИЗНЯНИХ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Стимулами та мотивами поведінки споживачів є психологічні та соціальні чинники, ідентифікація яких належить до кола інтересів значної кількості поведінкових наук. Завданням економічного оцінювання споживчої поведінки є визначення кількісних проявів відповідних психологічних, політичних та соціально-економічних стимулів, які відображаються у обсягах використання основних груп товарів, і через які особа ідентифікує себе як економічний суб'єкт.

На споживчий вибір домогосподарств впливають багато різноманітних факторів.

Досить вагомий вплив на поведінку споживачів має культура. Вона відображає рівень розвитку суспільства, включає у себе, віросповідання, знання, мистецтво, мораль, звичаї, право, та різноманітні звички та навички, набуті членами суспільства.

Культурне середовище впливає на характер споживання. Виділяють такі загальнокультурні типи купівельної поведінки: варварська і сакральна.

Про варварське споживання говорять тоді, коли при покупці товарів особа користується тільки тими практичними функціями, які виконує